

Pigmejski ili patuljasti nilski konj (*Hexaprotodon liberiensis*) je predstavnik porodice Hippopotamidae. Živi u šumama i močvarama zapadne Afrike. Visine je 77-83cm, a telo mu je dugačko oko 150cm. Patuljasti nilski konji žive samotnjački. Mužjak i ženka su zajedno samo onoliko vremena koliko im je potrebno da bi se parili. Aktivni su noću, kada odlaze u potragu za hranom. Provede znatno manje vremena u vodi od običnog nilskog konja.

Slepi miševi su jedini sisari koji lete, ali vampirski slepi miševi su jedini sisari koji se hrane isključivo krvlju. Uobičajene žrtve su im goveda i konji, mada napadaju i ljude. Hrane se u proseku 30 minuta, ali sam gubitak krvi ne šteti domaćinu koliko mogućnost prenošenja različitih oboljenja.

Vampirski slepi miševi su od strane CDC proglašeni za osnovni uzrok širenja virusa besnila u Latinskoj Americi.

Atropin je alkaloid biljaka iz familije Solanaceae, među kojima je najpoznatija *Atropa belladonna* (velebilje) po kojoj je i dobio ime. Naziv vrste "belladonna", što u prevodu znači "lepa žena", potiče od njegove upotrebe od strane žena u vreme renesanse koje su ukapavale ekstrakte velebilja u oči da bi im se proširile zenice jer su verovala da tako lepše izgledaju.

Čak je i sama Kleopatra koristila derivatove ovih biljaka u iste svrhe. Atropin spada u blokatore muskarinskih receptora i u oku prouzrokuje midrijazu, paralizu akomodacije i povišenje intraokularnog pritiska. Danas se primenjuje u oftalmologiji u obliku 1% rastvora u cilju olakšavanja oftalmoskopskog pregleda, kao i pri lečenju iritisa.

Lenjivci provode najveći deo života na drveću, viseći sa grana zahvaljujući svojim dugim kandžama i jakom stisku. Čak i kad uginu, često ostaju da vise na grani. Spavaju 15-20 sati dnevno, a i u budnom stanju se slabo kreću. Noću se hrane lišćem i voćem sa drveća koje im ujedno obezbeđuje i dovoljnu količinu vode. Na zemlji se jako teško kreću, moraju da zariju kandže u zemlju da bi vukli ostatak tela, ali su zato jako dobri plivači.

Lenjivci, za razliku od drugih sisara, imaju 8 vratnih pršljenova, što im omogućuje da okrenu vrat za čitavih 270 stepeni!

Ženke tarantule su poznate po svom dugačkom životnom veku. Žive i preko 20 godina, čak i kao kućni ljubimci. Mužjaci, s druge strane, ne žive dugo nakon dostizanja polne zrelosti i životni vek im je u proseku 5 do 10 godina. Tarantule imaju kandže na svakoj nozi koje se mogu retrahovati. Služe im za čvrsto prihvatanje za podlogu po kojoj se penju, s obzirom na to da su jako osetljive na pad i sa najmanje visine, koji može izazvati fatalnu rupturu egzoskeleta. Najveće tarantule imaju raspon nogu i do 25cm, što odgovara prečniku tanjira za ručavanje. Nije neobično za tarantule da mogu dugo da prežive bez hrane, ali im je ipak potrebna mala količina vode. Pustinjske tarantule mogu da prežive mesecima, pa čak i vise od godinu dana, dok vrste koje žive u dzungli imaju nešto veće potrebe u vodi.

Velika bela ajkula gubi zube pri napadanju plena i u svom životnom veku ih promeni na hiljade.

Suprotno od verovanja, velika bela ajkula ima jako dobar vid pa može čak razlikovati i boje.

Jako malo se zna o životnom veku ajkula, kao i o njihovim navikama pri parenju. Pretpostavlja se da žive do 40 godina i da rađaju od 5 do 10 mladunčadih.

Velike bele ajkule se ne mogu uzgajati u zarobljeništvu, poprimaju patološke oblike ponašanja i odbijaju da jedu, te relativno brzo uginu.